

Wykluczenie cyfrowe osób ubogich, niezaradnych i niepełnosprawnych

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 06, czerwiec 2011 00:00

Bernadeta Skóbel

Odłony: 3397

W dniu 15 kwietnia br w Poznaniu odbyła się Konferencja „Telewizja cyfrowa dla wszystkich”. Na konferencji została poruszona kwestia wykluczenia cyfrowego osób ubogich, niezaradnych i niepełnosprawnych.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele organizacji społecznych zrzeszających osoby wymagające opieki ze względu na wiek, stan zdrowia i niskie dochody oraz osoby niepełnosprawne, a także przedstawiciele niemal wszystkich uczestników rynku telewizyjnego: nadawcy, operatorzy telekomunikacyjni, organizacje gospodarcze zrzeszające producentów, dostawców i instalatorów sprzętu domowego użytku, a także przedstawiciele administracji państwowej.

Badania CBOS prowadzone w grudniu 2009 roku wykazały, że co dziesiąty Polak deklaruje brak środków finansowych na zakup urządzenia do odbioru telewizji cyfrowej. W grupie osób najbardziej zagrożonych wykluczeniem cyfrowym (robotnicy niewykwalifikowani, renciści, gospodarstwa jednoosobowe oraz wielodzietne, osoby z wykształceniem podstawowym, ludzie po 65 roku życia) jest to już co piąta osoba. 13,5% ogółu badanych deklaruje, że cena dekodera nawet poniżej 50 zł jest dla nich zbyt wysoka. Ze względów ekonomicznych, a także z uwagi na nieumiejętność posługiwania się nowym sprzętem, grupą w największym stopniu zagrożoną wykluczeniem w zakresie dostępu do telewizji są ludzie starsi, w wieku 65 lat i więcej, a grupa ta stanowi obecnie prawie 20% mieszkańców Polski. W grupie o najniższych dochodach znajduje się spora liczba osób niepełnosprawnych oraz tych, u których osłabienie wzroku i słuchu nastąpiło z wiekiem. Dostęp do telewizji jest dla tych ludzi często jedyną możliwością uczestniczenia w życiu społecznym, zapewnia niekiedy jedyny kontakt z kulturą czy rozrywką.

Dostęp do telewizji ludzi ubogich, niezaradnych i niepełnosprawnych należy do odpowiedzialności państwa, które jak dotąd nie znalazło rozwiązania systemowego. Obok pomocy publicznej niezbędna jest kampania informacyjna. Z cytowanych wyżej badań CBOS wynika, że 53% społeczeństwa nie wie nic albo wie bardzo niewiele na temat cyfryzacji telewizji naziemnej. W grupie tej znajdują się przede wszystkim mieszkańcy wsi, ludzie nie korzystający z komputera i Internetu, emeryci i renciści.

W Polsce żyje prawie 5 milionów obywateli z dysfunkcją wzroku i słuchu czyli rodzajem niepełnosprawności ograniczającym lub uniemożliwiającym korzystanie z ogólnie dostępnego przekazu telewizyjnego. Stanowi to w przybliżeniu 13% obywateli. Dzięki wykorzystaniu takich narzędzi jak audiodeskrypcja, napisy towarzyszące obrazowi telewizyjnemu oraz tłumaczenia na język migowy, treści przekazywane w telewizji mogą stać się dostępne dla osób z dysfunkcją sensoryczną (głusi, niewidomi, głuchoniewidomi). Telewizja powinna również kształtować postawy akceptacji dla ułomności i pomocy niepełnosprawnym współobywatelom.

Znowelizowana ustawa o radiofonii i telewizji nakłada na nadawców obowiązek udostępniania 10% programu osobom z oboma typami niepełnosprawności. Kwota ta pomnożona przez liczbę emitowanych programów różnych nadawców daje możliwość skompletowania atrakcyjnej oferty dla osób niepełnosprawnych, pod warunkiem, że zarówno rodzaje audycji, jak i pory ich nadawania będą zróżnicowane.

Pełny raport z konferencji został opublikowany w stronie internetowej pełnomocnika rządu ds. osób niepełnosprawnych.

Wykluczenie cyfrowe osób ubogich, niezaradnych i niepełnosprawnych

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 06, czerwiec 2011 00:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 3397

Źródło: www.niepelnosprawni.gov.pl